

عنوان مقاله:

اثر محلول پاشی منگنز و روی بر عملکرد و اجزاء عملکرد گلرنگ رقم Li 111

محل انتشار:

اولین همایش ملی کشاورزی در شرایط محیطی دشوار (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

جهانگیر جهانگیری - دانشجوی کارشناسی تولید دانه های روغنی مجتمع آموزش علمی کاربردی جهاد کشاورزی استان همدان

محسن رجبی - کارشناس ارشد بیوتکنولوژی و مدرس مجتمع آموزش علمی کاربردی جهاد کشاورزی استان همدان

محمد هادی فرجی آرمان - دانش اموخته مجتمع آموزش علمی کاربردی جهاد کشاورزی استان همدان عضو باشگاه پژوهشگران جوان

خلاصه مقاله:

با توجه به افزایش جمعیت جهان در سال های اخیر و نیاز روزافزون جوامع بشری به ویژه کشور ما به فراورده های دانه های روغنی، مدیریت صحیح زراعی برای افزایش عملکرد از اهمیت زیادی برخوردار است. به منظور اثر محلول پاشی عناصر م مصرف روی و منگنز بر عملکرد و اجزاء عملکرد گلرنگ آزمایشی در سال زراعی 1390 در مزرعه آموزشی جهاد کشاورزی همدان اجرا شد. این آزمایش به صورت طرح بلوک های کاملا تصادفی با سه تمار انجام شد فاکتورها شامل 5 سطح محلول پاشی (شاهد، آب پاش، محلول پاشی روی Zn، محلول پاشی منگنز Mn، محلول پاشی روی و منگنز Mn/Zn و یک رقم گلرنگ (رقم Li 111) بود. عوامل مورد بررسی در این آزمایش عبارت بودند از: ارتفاع بوته، قطر ساقه، وزن خشک شاخ و برگ، تعداد طبق، وزن طبق ها، وزن طبق های خالی، وزن دانه در هر بوته، وزن هزار دانه که مورد ارزیابی قرار گرفتند. تجزیه و تحلیل داده ها تفاوت معنی داری بین تیمارهای محلول پاشی از نظر عملکرد دانه نشان داد. بیشترین عملکرد دانه در محلول پاشی توام روی و منگنز مشاهده گردید. در حالی که کمترین مقدار عملکرد دانه مربوط به تیمار شاهد (بدون محلول پاشی) به دست آمد. با توجه به معنی دار شدن عملکرد و تعداد دانه در طبق محلول پاشی توام روی و منگنز در مرحله 50% گل دهی نقش بسیار موثری در افزایش عملکرد دارد.

کلمات کلیدی:

گلرنگ، محلول پاشی، روی، منگنز، اجزاء عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/352154>

